

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-10558/2016-ERU

V Praze dne 3. října 2017

Č. j. 10558-11/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. KO-10558/2016-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 10. února 2017 podle ust. § 67 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného do 31. července 2016 (dále jen „zákon o přestupcích“), s obviněným z přestupku, kterým je pan [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. l) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, pan [REDAKCE], (dále též „obviněný z přestupku“), se tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona vydal dne 23. července 2016 pokyn panu [REDAKCE], aby v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy v obci Hrabová na stavební parcele č. [REDAKCE] pomocí zemního stroje (bagr) provedl výkop pro kanalizační přípojku k rodinnému domu, při kterém došlo k poškození zemního kabelového vedení nízkého napětí typu AYKY 3x240+120 mm² a přípojkové rozpojovací skříňě pod evidenčním číslem [REDAKCE] (dále též „zařízení elektrizační soustavy“) lžící bagru, a tím k porušení povinnosti v ochranném pásmu i mimo ně zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz, a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení, **z nedbalosti dopustil spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. l) energetického zákona.**

II. Dle ust. § 90 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) se obviněnému z přestupku za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. l) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 2 000 Kč** (slovy: dva tisíce korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 07717.

III. Obviněnému z přestupku se dále v souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán

hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **povinnost náhrady paušální částky nákladů řízení ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 07717.

Odůvodnění:

I. Úvod

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 energetického zákona bylo dne 10. října 2016 doručeno odevzdání věci Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, územního odboru Šumperk, obvodního oddělení Zábřeh (dále jen „Policie ČR“) č. j. [REDAKCE] k projednání možného spáchání přestupku, kterého se měl dopustit pan [REDAKCE], který jako obsluha bagru provedl výkopové práce pro kanalizační přípojku, v důsledku kterých došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy. Policie ČR postoupila Úřadu spolu s odevzdáním věci také kompletní spis k dané věci.

Po prostudování podkladů obsažených v doručeném spisovém materiálu bylo podezření ze spáchání přestupku správním orgánem prověřeno a oproti původnímu hodnocení Policie ČR překvalifikováno na podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. l) energetického zákona, kterého se dopustil pan [REDAKCE] v postavení stavebníka, tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona vydal dne 23. července 2016 pokyn panu [REDAKCE], aby provedl pomocí zemního stroje výkopové práce pro zřízení kanalizační přípojky v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy.

Po prostudování podkladů obsažených v doručeném spisovém materiálu, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil obviněný z přestupku a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto v souladu s ust. § 87 zákona o přestupcích vydal příkaz č. j. 10558-3/2016-ERU, který byl obviněnému z přestupku doručen dne 10. února 2017. Proti příkazu podal obviněný z přestupku dne 16. února 2017 odpor.

II. Průběh správního řízení

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) bylo dne 10. října 2016 doručeno odevzdání věci Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, územního odboru Šumperk, obvodního oddělení Zábřeh (dále jen „Policie ČR“) č. j. [REDAKCE] k projednání možného spáchání přestupku, kterého se měl dopustit pan [REDAKCE], který jako obsluha bagru provedl výkopové práce pro kanalizační přípojku, v důsledku kterých došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy. Policie ČR postoupila Úřadu spolu s odevzdáním věci také kompletní spis k dané věci.

Po prostudování podkladů obsažených v doručeném spisovém materiálu bylo podezření ze spáchání přestupku správním orgánem prověřeno a oproti původnímu hodnocení Policie ČR překvalifikováno na podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. l) energetického zákona, kterého se dopustil pan [REDAKCE]

v postavení stavebníka, tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona vydal dne 23. července 2016 pokyn panu [REDAKCE], aby provedl pomocí zemního stroje výkopové práce pro zřízení kanalizační přípojky v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy.

Proti příkazu podal obviněný z přestupku dne 16. února 2017 odpor. V podaném odporu obviněný z přestupku uvedl, že i) zařízení elektrizační soustavy nebylo poškozeno, došlo pouze k povytažení kabelu na hranici pozemku v jeho vlastnictví a pozemku ve vlastnictví obce Hrabová, ii) obec neměla kabel vykolíkový ani nijak označený a ani účastníka řízení neupozornila, že se na hranici jeho pozemku nějaký kabel nachází, iii) v důsledku „povytažení kabelu“ nedošlo k přerušení dodávky elektřiny žádnému konečnému zákazníkovi a způsobená škoda byla okamžitě nahrazena. Obviněný z přestupku dále uvedl, iv) že se nachází v tíživé finanční situaci a výše pokuty je pro něho neúnosná.

Po podání odporu proti příkazu č. j. 10558-3/2016-ERU správní řízení pokračovalo, o čemž byl obviněný z přestupku vyrozuměn dne 25. července 2017. Zároveň byl obviněný z přestupku vyrozuměn o možnosti seznámit se se spisem a vyjádřit se a o možnosti doložit své majetkové poměry. Této možnosti obviněný z přestupku již nevyužil. Správní orgán v rámci řízení si vyžádal sdělení společnosti ČEZ Distribuce, a. s., která dne 10. srpna 2017 oznámila, že veškerá způsobená škoda byla uhrazena. Na den 21. září 2017 nařídil správní orgán ústní jednání, z něhož se účastník řízení omluvil pro pracovní důvody. Správní orgán omluvu obviněného z přestupku neakceptoval a ústní jednání proběhlo i bez jeho přítomnosti. Během ústního jednání správní orgán provedl dokazování listinou, spisem Energetického regulačního úřadu sp. zn. OSR-10558/2016-ERU, jehož součástí je i spis Policie České republiky sp. zn. [REDAKCE].

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-13273/2016-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

III. Zjištění a popis skutkového stavu

Dne 23. července 2016 oznámil pan [REDAKCE], zaměstnanec společnosti ČEZ Distribuce, a. s., že na základě hlášení poruchy se dostavil do obce Hrabová. Po příjezdu na místo poruchy zjistil, že při výkopových pracích na stavební parcele č. [REDAKCE] v obci Hrabová bagrista povytáhl přívodní kabel typu AYKY 3x240+120 mm² o napětí 400 V vedoucí k plastovým rozvodným skříním [REDAKCE], u kterých došlo k vytržení dvou držáků pojistek ze zadní stěny. Z pojistek vedou přívodní kabely do domů. K přerušení dodávky proudu do domů č. p. [REDAKCE] a [REDAKCE] ze skříně [REDAKCE] nedošlo. K přerušení dodávky proudu ze skříně [REDAKCE] dojít nemohlo, protože do této skříně zatím není žádný dům připojen.

Přivolaná hlídka Policie ČR na místě zjistila, že na parcele č. [REDAKCE] se nachází plastová rozvodová skříň č. [REDAKCE], uvnitř skříně je vidět držák pojistek, který je vytržený ze zadní stěny skříně a visí ve vzduchu na několika vodičích. Dále bylo ohledáno místo ve vzdálenosti 60 m, kde se nachází rozvodová skříň č. [REDAKCE]. uvnitř skříně je vidět držák

pojistek, který je vytržený ze zadní stěny skříně a visí ve vzduchu na několika vodičích. Policie ČR provedla na místě fotodokumentaci a náčrt.

Obviněný z přestupku na místě Policii ČR sdělil, že dne 23. července 2016 prováděl na svém pozemku výkopové práce pro zřízení kanalizační přípojky, když obsluha pracovního stroje u hranice pozemku zachytila lžicí bagru o krytku, ve které byl nějaký kabel. Poté došlo ke zkratu jeho rozvodné skříně pod číslem [REDAKCE]. Výkopové práce prováděl na svém pozemku, o tom, že na jeho pozemku vede přívodní kabel, nevěděl, společnost ČEZ ho nijak neupozornila ani nekontaktovala ohledně přívodního kabelu na jeho pozemku. Zařízení elektrizační soustavy není ani vedeno v katastru nemovitostí jako věcné břemeno. Pan [REDAKCE] na místě uvedl, že při provádění výkopových prací zachytil lžicí o něco v zemi. Poté došlo ke zkratu u rozvodné skříně před pozemkem. Když se šel podívat, tak zjistil, že se jedná o nějakou krytku, ve které byl veden kabel.

Hlídka Policie ČR provedla přeměření pozemku ve vlastnictví obce pomocí výsuvného metru. Vycházela od vnitřního okraje chodníku po střed geodetického bodu, který je ve vzdálenosti 30 m od středu rozvodové skříně [REDAKCE]. Měřením bylo zjištěno, že obecní pozemek má 1,58 m od okraje chodníku ke středu geodetického bodu. Měřením v místě povytažení kabelů ze země, které je ve vzdálenosti 18 metrů od rozvodné skříně [REDAKCE], se zjistila vzdálenost mezi vnitřním okrajem chodníku a místem povytažení kabelů 1,45 m, což znamená, že povytažený kabel se nachází na pozemku ve vlastnictví obce.

Do úředního záznamu o podání vysvětlení dne 15. srpna 2016 pan [REDAKCE] sdělil, že byl požádán panem [REDAKCE] a slečnou [REDAKCE], aby u stavby jejich domu provedl výkop pro kanalizaci, neboť vlastní bagr. Než začal bagrovat, ptal se pana [REDAKCE], zda v zemi není nějaký přívod elektriny, plynu, vody nebo něčeho jiného. Pan [REDAKCE] odpověděl, že tam, kde se bude kopat, nic není. Po celou dobu, kdy prováděl bagrem výkop, byl pan [REDAKCE] přítomen a naváděl obsluhu bagru a zároveň sledoval i výkop. Výkop měl tvar otevřeného písmene „L“ a byl již téměř hotový, když při začišťování v místě spojení obou stran písmene „L“ pan [REDAKCE] lžicí bagru povytáhl elektrický kabel v chrániče. Kabel se nacházel přibližně v metrové hloubce. Kabel nebyl poškozený, jen byl vyzdvižen vzhůru. Nejdříve ale pan [REDAKCE] uviděl jiskření v rozvaděči elektriny na pozemku pana [REDAKCE], z čehož dovodil, že v zemi zavadil za elektrické vedení. Kabel byl umístěn v černé plastové tubě. Když se pak pan [REDAKCE] podíval do výkopu, našel v něm kus červeného plastu, ale neví, co to bylo.

Obviněný z přestupku do úředního záznamu Policii ČR dne 9. srpna 2016 uvedl, že se slečnou [REDAKCE] jsou spoluvlastníky nemovitosti p. č. [REDAKCE] v k. ú. Hrabová, na parcele společně staví rodinný dům. V sobotu 23. července 2016 mu jeho známý, [REDAKCE], vypomáhal s výkopem, protože je vlastníkem bagru. Výkop prováděli od domu směrem ke hranici pozemku, obviněný z přestupku stál za bagrem a ukazoval panu [REDAKCE], kde má kopat. Večer již končili s výkopem, když při záběru lžice pan [REDAKCE] lžicí bagru povytáhl směrem vzhůru kabel, který předtím vůbec nebyl vidět, protože byl v černé plastové chrániče. Na vedení sice ležela červená páska, avšak výkop byl prováděn kolmo ke kabelu, takže páska nebyla vidět až do chvíle, kdy kabel lžice bagru povytáhla. Hned nato se z rozvodných skříní ozvala rána a zakouřilo se z nich. Obviněný z přestupku uvedl, že se ho pan [REDAKCE] na umístění sítí neptal. Obviněný z přestupku však prohlásil, že se pan [REDAKCE] pouze řídil jeho pokyny. Na dotaz Policie ČR, zda zjišťoval před započítím výkopových prací existenci zařízení elektrizační soustavy na pozemku, obviněný z přestupku odpověděl, že ke stavebnímu povolení obdržel vyjádření správce sítě ČEZ, kde je

uvedeno, že přes pozemek vede elektrický kabel, ale není zde uvedeno, v jaké vzdálenosti směrem do pozemku od pozemní komunikace kabel vede. Kabel nebyl nijak vykolíkován, takže obviněný z přestupku nevěděl, kde přesně kabel je. Obviněný z přestupku měl k dispozici Smlouvu o věcném břemeni, kde je nakresleno, že elektrické vedení vede u hranice pozemku, ale protože výkop neprováděli na hranici pozemku, domníval se, že na kabel nemohou narazit. Obviněný z přestupku dále přiznal plnou odpovědnost za poškození zařízení elektrizační soustavy.

V rozhodnutí o umístění stavby č. j. [REDAKCE] vydaném Městským úřadem Zábřeh, Odborem správním, stavebním a vyvlastňovacím úřadem dne 14. září 2015 je stavebník, tedy [REDAKCE] a obviněný z přestupku, upozorněn na povinnost před zahájením stavby zajistit vytyčení všech podzemních i nadzemních sítí a vedení, aby nedošlo k jejich případnému poškození, a dodrží podmínky jednotlivých správců sítí. Správní orgán vzal v úvahu, že obviněný z přestupku se s panem [REDAKCE] domluvil na výpomoci zemního stroje, bagru s obsluhou. Odpovědnost obecně stíhá toho, kdo práce v ochranném pásmu provádí, stavebníkem byl v tomto případě obviněný z přestupku a jako stavebník měl a mohl požádat o vytyčení plynárenského zařízení v terénu.

V důsledku poškození zařízení elektrizační soustavy nedošlo k přerušení dodávky elektřiny žádnému konečnému zákazníkovi.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

K jednání obviněného z přestupku došlo dne 23. července 2016. Správní orgán nejprve uvádí, že ke dni 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb. nebo též zákon o odpovědnosti za přestupky), který podle § 1 upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku. Dle ust. § 7 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější.

Podle přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., konkrétně dle § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Podle § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle § 112 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení

druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Podle § 112 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., se zahájena řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních zákonů.

Správní orgán uvádí, že v rámci vedeného správního řízení, v němž vydal toto rozhodnutí, zohlednil nutnost aplikace zákona č. 250/2016 Sb. Na základě posouzení přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., dospěl správní orgán k tomu, že odpovědnost účastníka řízení za předmětný přestupek je posuzována podle dosavadních zákonů, stejně tak i lhůta pro projednání přestupku. Správní orgán dále uvádí, že vzhledem k tomu, že nebylo toto správní řízení pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., pokračuje správní orgán v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 250/2016 Sb. v tomto správním řízení z hlediska procesního a z hlediska odpovědnosti za přestupek podle dosavadních zákonů.

Dle ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Jak energetický zákon [v ust. § 90 odst. 1 písm. l)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 90 odst. 1 písm. l)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 46 odst. odst. 12 téhož zákona.

K samotné skutkové podstatě, tedy k porušení povinnosti dle ust. § 46 odst. 12 energetického zákona, správní orgán uvádí, že dle energetického zákona i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek dle novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017).

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Dle ust. § 3 zákona o přestupcích i novelizovaného zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Dle ust. § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Energetický zákon ani novelizovaný energetický zákon nestanoví v žádném ze svých ustanovení, že pro spáchání přestupku porušením tohoto zákona je podmínkou, aby pachatel jednal úmyslně. Pro jeho porušení tedy postačuje jednání nedbalostní.

Zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje na rozdíl od zákona o přestupcích a novelizovaného zákona o přestupcích výčet dalších konkrétních okolností vylučujících zavinění nebo protiprávnost přestupku. Jedná se o omyl skutkový [§ 18 zákona o odpovědnosti za přestupky] a omyl právní [§ 19] a svolení poškozeného [§ 26], přípustné riziko [§ 27] a oprávněné použití zbraně [§ 29]. Tato ustanovení byla do zákona o odpovědnosti za přestupky převzata z předpisů trestněprávních.

V přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině pachatele a ukládá za přestupek trest. Pro správní trestání platí obdobné principy jako pro trestání soudní a v řízení o přestupcích se analogicky uplatní principy stanovené trestním právem, pokud analogie není k újmě účastníka tohoto řízení (pachatele). Také toto trestání musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. (Viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 27. října 2004, sp. zn. 6 A 126/2002 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67.)

Výše uvedené okolnosti vylučující zavinění nebo protiprávnost přestupku obsažené v zákoně o odpovědnosti za přestupky jsou obsaženy v obdobném znění také v ust. § 18, ust. § 19 a ust. § 30 až ust. § 31 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), a to již od doby, kdy tento zákon nabyl účinnosti, tedy ode dne 1 ledna 2010. S ohledem na výše uvedenou konstantní judikaturu by tak správní orgán k těmto okolnostem musel přihlídnout z úřední povinnosti, ačkoliv zákon o přestupcích a novelizovaný zákon o přestupcích tato ustanovení přímo neobsahoval, neboť by se jednalo o analogické použití trestního práva ve prospěch pachatele. Ani v tomto ohledu není pro obviněného z přestupku tedy použití pozdější právní úpravy výhodnější.

Dle ust. § 20 odst. 1 až 3 zákona o přestupcích i novelizovaného zákona o přestupcích přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie. Běh této lhůty pro projednání přestupku se přerušuje zahájením řízení o přestupku, jakož i vydáním rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu o uložení pokuty, přerušuje se běh lhůty jeho doručením. Přerušením běhu lhůty pro projednání přestupku začíná běh nové lhůty pro projednání přestupku; přestupek však nelze projednat, uplynuly-li od jeho spáchání dva roky.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější, a to i s ohledem na splatnost pokuty, která činí 30 dní od nabytí právní moci rozhodnutí.

Dle ust. § 7 odst. 2 zákona o přestupcích i novelizovaného zákona o přestupcích lze za přestupek pachateli uložit pouze takový druh sankce, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Zákon o přestupcích v ustanovení § 11 stanoví, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, propadnutí věci nebo zákazu pobytu. Sankci lze přitom za podmínek stanovených zákonem uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Právní úprava zákona o přestupcích se přitom použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený energetickým zákonem, má energetický zákon jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Jak energetický zákon [ust. § 90 odst. 1 písm. l)], tak i novelizovaný energetický zákon postihoval a postihuje [rovněž ust. § 90 odst. 1 písm. l)] uvedené jednání stejnou zákonnou sazbou pokuty a to až do výše 100 000 Kč [ust. § 90 odst. 4].

Rovněž co se týče výměry sankce, není pro obviněného z přestupku pozdější zákonná úprava příznivější, neboť obviněný je ohrožen stále stejným rozpětím pokuty.

Dle ust. § 11 odst. 3 zákona o přestupcích a novelizovaného zákona o přestupcích lze od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku.

Dle ust. § 42 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze od uložení správního trestu podmíněně upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přestupku, kterým byla způsobena majetková újma, anebo jehož spácháním se pachatel bezdůvodně obohatil, a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě.

Dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky lze od uložení správního trestu upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě.

Ani ust. § 42 a ust. § 43 zákona o odpovědnosti za přestupky nejsou pro obviněného z přestupku příznivější, neboť také ust. § 11 odst. 3 zákona o přestupcích i novelizovaného zákona o přestupcích umožňují, pokud by v konkrétním případě samotné projednání přestupku stačilo k nápravě pachatele, aby správní orgán pouze vyslovil vinu za přestupek a od uložení správního trestu upustil. Použití ust. § 42 zákona o odpovědnosti za přestupky však v případě obviněného z přestupku nepřichází v úvahu, neboť v řízení bylo zjištěno, že obviněný z přestupku škodu dobrovolně uhradil. Pozdější právní úprava tak v tomto ohledu pro obviněného z přestupku nepřináší žádnou změnu.

Dle ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích i novelizovaného zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje na rozdíl od zákona o přestupcích a novelizovaného zákona podrobnější úpravu obsahující demonstrativní výčet okolností majících vliv na míru společenské škodlivosti přestupku, k nimž se při určení druhu a výměry správního trestu zejména přihlíží [§ 37]. Jedná se o povahu a závažnost přestupku [§ 38],

příčemž povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku, u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato znakovou podstatou přestupku, délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele, počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku. Zákon o odpovědnosti za přestupky dále obsahuje demonstrativní výčet polehčujících [§ 39] a přitěžujících [§ 40] okolností. Také tato ustanovení byla do zákona o odpovědnosti za přestupky převzata z předpisů trestněprávních, jak vyplývá např. z ust. § 39 odst. 1 až 4, ust. § 41 a ust. § 42 trestního zákoníku, v němž jsou tato ustanovení obsažena již od doby, kdy nabyly účinnosti.

Také v tomto případě platí, že s ohledem na již uvedenou konstantní judikaturu by správní orgán k těmto okolnostem musel zejména ve prospěch pachatele přihlídnout z úřední povinnosti, i když zákon o přestupcích i novelizovaný zákon o přestupcích tato ustanovení přímo neobsahoval, neboť by se jednalo o analogické použití trestního práva ve prospěch pachatele. Ani v tomto ohledu není pro obviněného z přestupku tedy použití pozdější právní úpravy výhodnější.

Ust. § 37 až ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky navíc obsahují pouze demonstrativní výčty okolností, jimiž by se měl správní orgán při individualizaci správního trestu zabývat. To na jednu stranu umožňuje v odůvodněných případech přihlídnout i k okolnostem jiným, na druhou stranu není ani nutné přihlídnout vždy k těm okolnostem, které jsou zde vyjmenovány, pokud v konkrétním případě nebudou pro posouzení společenské škodlivosti přestupku rozhodující. Ve své podstatě se tak okolnosti, k nimž by správní orgán měl při stanovení povahy a závažnosti přestupku přihlížet, nijak zásadně neliší, neboť jejich okruh závisí především na okolnostech daného případu a uvážení správního orgánu, které musí ve svém rozhodnutí odůvodnit.

Je tedy zřejmé, že ustanovení týkající se individualizace správního trestu ve znění ust. § 37 až § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky, není pro obviněného z přestupku příznivější, neboť je stále založeno především na odůvodněné úvaze správního orgánu a nestanovuje žádné konkrétní polehčující okolnosti, ke kterým byl správní orgán povinen ze zákona nebo z úřední povinnosti ve prospěch pachatele vždy přihlížet.

Správní orgán proto dospěl k závěru, že není pro obviněného z přestupku výhodnější, aby při určování sankce a výměry sankce za vytykané jednání použil při určení druhu a výměry správního trestu ustanovení obsažená v zákoně o odpovědnosti za přestupky, nebo jakéhokoliv jiného zákona účinného po jeho spáchání. Podle žádného takového zákona nelze obviněného z přestupku postihnout mírněji, než podle právní úpravy účinné v době, kdy se obviněný z přestupku toho jednání dopustil, tedy podle zákona o přestupcích.

K základním principům trestnosti (postižitelnosti) trestných činů patří, že použití nového práva je pro pachatele příznivější tehdy, jestliže jeho ustanovení posuzována jako celek skýtají výsledek příznivější, než právo dřívější (Viz nálezy Ústavního soudu ze dne 22. ledna 2001, sp. zn. IV. ÚS 158/2000). Trestnost činu je třeba posoudit zásadně podle celého souhrnu zákonných norem trestních i mimotrestních, které jsou všechny účinné ke stejnému momentu rozhodnému z hlediska časové působnosti zákona. Proto nelze trestnost skutku posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného v době rozhodování, např. z hlediska mimotrestních právních norem,

na něž odkazuje trestní zákon. Řídí-li se trestnost přestupků obdobnými principy, musí být i v tomto případě nových zákonů užito jako celku. Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že je pro obviněného z přestupku výhodnější, aby při určení druhu a výměry sankce použil ustanovení zákona o přestupcích, postupoval s ohledem na výše uvedené při určení druhu a výměry sankce zároveň podle energetického zákona (tj. zákona účinného ve znění účinném v době dokončení jednání).

IV. II. Obecný právní rámec a právní posouzení skutku

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V přestupkovém právu se přitom rozlišuje zavinění úmyslné a nedbalostní.

K naplnění jednání z nedbalosti je potřeba, aby pachatel věděl anebo vzhledem k okolnostem vědět měl a mohl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Nezáleží přitom na tom, do jaké míry spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. V daném případě s ohledem na vyjádření obviněného z přestupku a vzhledem k okolnostem správní orgán nepochybuje o tom, že byl přestupek spáchán z nedbalosti. Cílem obviněného z přestupku jistě nebylo poškodit zařízení elektrizační soustavy, avšak pokud obviněný z přestupku provádí zemní práce pomocí zemního mechanismu, v tomto případě bagru, musí si být vědom toho, že existence nebo neexistence sítí v místě stavby musí být řádně zjištěna a v případě výskytu jakéhokoli zařízení inženýrských sítí musí být toto vytyčeno, a to právě z důvodu, aby k poškození energetického zařízení nemohlo dojít. Obviněný z přestupku obdržel vyjádření správce sítě ČEZ, kde však nebylo uvedeno, v jaké vzdálenosti od pozemní komunikace kabel vede. I tato skutečnost je jedním z důvodů, proč mělo být provedeno vytyčení. Domněnka obviněného z přestupku, že na zařízení elektrizační soustavy nemůže narazit, protože výkop neprovádí na hranici pozemku, se ukázala mylnou, neboť výkop prováděl nejen na hranici, ale i za hranici pozemku ve vlastnictví obviněného z přestupku. Přestupku se obviněný z přestupku tedy dopustil z nedbalosti.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. l) energetického zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3. Energetický zákon v ust. § 46 odst. 12 ukládá fyzické osobě povinnost v ochranném pásmu i mimo ně zdržet se jednání, kterým by mohla poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný

a spolehlivý provoz, a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

V příkazním řízení z podkladů ve spise nebylo zjištěno, že obviněný z přestupku věděl, že činnost provádí v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy. Správní orgán však v rámci řízení zjistil, že vlastní existence energetického zařízení byla nebo měla být obviněnému z přestupku známa, obviněný z přestupku přesto neodůvodněně spoléhal na to, že svou činností do ochranného pásma energetického zařízení nezasáhne.

V rámci příkazního řízení rovněž bylo zjištěno, že obviněný z přestupku při vlastním poškození zařízení elektrizační soustavy prováděl zemní práce v ochranném pásmu prostřednictvím zemního mechanismu. Je tedy zřejmé, že obviněný z přestupku při své činnosti nepostupoval s náležitou obezřetností a opatrností, aby k poškození zařízení elektrizační soustavy nemohlo dojít.

Z výše uvedeného ustanovení lze dovodit, že jedním ze znaků přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. l) energetického zákona je právě porušení povinnosti fyzické osoby zdržet se v ochranném pásmu jednání, kterým by mohla poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz, a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

IV. III. Vypořádání námitek účastníka řízení

- K námitkám obviněného z přestupku správní orgán uvádí, že
- i) kromě účastníkem uváděného povytažení kabelu na hranici pozemku v jeho vlastnictví a pozemku ve vlastnictví obce Hrabová, byly rovněž vytrženy držáky pojistek ze zadních stěn rozvodných skříní,
  - ii) obec nemůže nahrazovat povinnost stavebníka zajistit si souhlas s prováděním prací v ochranném pásmu energetických zařízení a tato nechat řádně vytyčit, tím spíše, že obviněný z přestupku informaci o existenci sítí v zájmovém území stavby měl,
  - iii) skutečnost, že v důsledku „povytažení kabelu“ nedošlo k přerušení dodávky elektřiny žádnému konečnému zákazníkovi a způsobená škoda byla okamžitě nahrazena, vzal správní orgán v úvahu při stanovení výše pokuty,
  - iv) tvrzenou tíživou finanční situaci obviněný z přestupku nedoložil, avšak správní orgán nemá žádné důkazy o nepravdivosti tohoto tvrzení, a proto k němu též přihlédl při stanovení výše pokuty.

IV. IV. Formální a materiální stránka správního deliktu

Správní orgány jsou povinny zkoumat vždy, když rozhodují, zda určité jednání je přestupkem či nikoliv, také otázku, jestli došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního. Obecně platí, že lze vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z toho však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. (Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. února 2005, č. j. 7 As 18/2004-48, či ze dne 14. prosince 2009, sp. zn. 5 As 104/2008 - 45.)

Přestupek, kterého se měl obviněný z přestupku dopustit, jednoznačně vyplývá z energetického zákona. Jednáním obviněného z přestupku tak byla naplněna formální stránka přestupku.

Správní orgán v posuzovaném případě neidentifikoval žádné související významné okolnosti, které by vylučovaly, aby jednáním obviněného z přestupku byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, tedy takové okolnosti, z nichž by bylo možno usuzovat, že nedošlo k naplnění materiálního znaku přestupku a že jednání obviněného z přestupku nemůže být označeno za přestupek.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že nejde o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Vzhledem k tomu, že protiprávní jednání obviněného z přestupku nedosáhlo intenzity trestného činu ve smyslu trestního zákoníku, správní orgán dospěl k názoru, že v daném případě se o trestný čin nejedná.

K projednání přestupku na úseku energetiky, teplárenství a plynárenství je podle ust. § 18 energetického zákona příslušný Energetický regulační úřad.

Podle ust. § 2 odst. 2 zákona o přestupcích přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. Z podkladů ve spise vyplývá, že přestupek nebyl spáchán za účelem odvrácení přímo hrozícího nebo trvajícího útoku na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozícího zájmu chráněnému zákonem.

Správní orgán s ohledem na výše uvedený rozbor jednání obviněného z přestupku považuje předmětný čin za přestupek ve smyslu zákona o přestupcích v návaznosti na porušení zákazu obsaženého v energetickém zákoně.

V. Uložení pokuty

Dle ust. § 11 odst. 1 zákona o přestupcích lze za přestupek uložit jako sankci (v užším smyslu tedy jako trest) napomenutí, pokutu, zákaz činnosti, propadnutí věci, zákaz pobytu. Dle ust. 11 odst. 2 téhož zákona lze sankci uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 energetického zákona jakožto zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky, jenž upravuje taxativní výčet sankcí, které může za porušení právních předpisů ve své věcné působnosti Úřad uložit, lze obviněného z přestupku postihnout pouze trestem ve formě pokuty.

Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Právní úprava zákona o přestupcích se přitom použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený energetickým zákonem, má energetický zákon jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Podle ust. § 90 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu

státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů se za přestupek uvedený v § 90 odstavci 1 písm. a) až w) nebo x) nebo odstavci 2 energetického zákona uloží pokuta až do výše 100 000 Kč. Při stanovení výměry sankce postupoval správní orgán v souladu s ust. § 42-44 zákona o odpovědnosti za přestupky a přihlédl k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele. Nad rámec výše uvedeného se správní orgán zabýval i otázkou, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil trest mírnější než dosud účinný zákon. Dále se správní orgán zabýval opakovaností jednání obviněného z přestupku a jeho majetkovými poměry.

Co se týče závažnosti přestupku, správní orgán hodnotí, že uvedené jednání obviněného z přestupku porušuje uloženou povinnost v ochranném pásmu se zdržet jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby k poškození takového zařízení nedošlo. V řízení bylo zjištěno, že v důsledku jednání obviněného z přestupku došlo k vytržení dvou držáků pojistek ze zadní stěny rozvodných skříní [REDAKCE], avšak dodávka elektrické energie konečným zákazníkům nebyla přerušena. Poškozeno jednáním obviněného z přestupku bylo tedy zařízení nižšího významu, k čemuž správní orgán přihlédl při novém stanovení výše pokuty.

U míry zavinění pachatele obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. V průběhu příkazního řízení vyšlo najevo, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil z nedbalosti, neboť přestože nebylo jeho úmyslem zařízení elektrizační soustavy poškodit, ani ohrozit, při své činnosti nepostupoval s náležitou obezřetností a opatrností, aby k poškození zařízení elektrizační soustavy nemohlo dojít, neodůvodněně spoléhal na to, že svou činností do ochranného pásma energetického zařízení nezasáhne, k čemuž správní orgán přihlédl při určení výše pokuty jako k okolnosti polehčující.

Při posuzování následků přestupku správní orgán především zkoumal, zda objekt přestupku (tedy zařízení přenosové soustavy) byl pouze ohrožen nebo došlo k jeho porušení a jaká je výše škody. Při tom dospěl správní orgán k závěru, že obviněný z přestupku se dopustil ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť tento přestupek je v energetickém zákoně konstruován jako delikt ohrožovací, kdy k naplnění skutkové podstaty stačí nesplnění povinnosti v ochranném pásmu i mimo ně zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz, a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán dodává, že nemá povědomí o tom, že by s uvedeným obviněným z přestupku bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak uvést, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Úřad se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů obviněného z přestupku. Tvrzenou tíživou finanční situací obviněný z přestupku nedoložil, avšak správní orgán nemá žádné důkazy o nepravdivosti tohoto tvrzení, proto pokutu uloženou obviněnému z přestupku snížil na částku 2 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy při samé spodní hranici zákonného rozpětí pokuty. K tomu správní orgán dodává, že ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném

případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněného z přestupku. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a pokuta tak plní jak represivní, tak preventivní funkci.

Jak již správní orgán v odůvodnění tohoto rozhodnutí rovněž uvedl, v daném případě neuvažoval o uložení ochranného opatření ve smyslu ust. § 53, či ust. § 54 zákona o odpovědnosti za přestupky. Uložení ochranného opatření není v případě spáchaného přestupku vyžadováno zákonem a jiný důvod pro jeho uložení správní orgán neshledal.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu.

Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení